

Publicerad 2008-07-21 17:45 av claes fredelius

Sången om den förlorade plånboken

Jag har tappat det mesta

Och blivit bestulen

Så jag tänkte:Bäst att gömma

plånboken för här känner jag ingen

jag vill låna pengar av

Strax efter var plånboken puts väck

och jag letade mig halvt fördärvad

både hemma och borta

Uppsökte krogen och biblioteket

och varje ställe jag eventuellt

varit på vid tiden för försvinnandet

Chauffören på buss 53 mot Ljusdal

hänvisade till de två bussbolagens

hittegodsavdelning men där hade

man inte tagit tillvara någon tappad

plånbok och hela tiden visste jag

nånstans att jag lagt den nånstans

hemma men den fanns ju inte där

Jag polisanmälde och spärrade kortet

och kom överens med banken om att prägla

och skicka ett nytt kort med samma kod

Fick då höra att inget uttag gjorts från

mitt konto sen jag sist själv tog ut

Idag mer en en vecka senare hade kortet

ännu inte kommit och jag var på väg

att ge upp hela grejen och bli

helnykterist(möjligtvis kunna sno en

och annan liten flaska på Bolaget...)

och leva på jag och fiske och vårt lilla

grönsaksland

Som tur var hade Örnhjärta fyllt

frysen med lax och stillahavstorsk

och räkor och allehanda frysta

grönsaker och som tur var dök

min kompis från Stockholm upp

och hade den stora generositeten
att låna mig ett hundra...nej tusen kronor

Dessa stora ekonomiska bekymmer
var ändå intet mot Örn hjärtas ständiga
uppskjutande av sin ankomst så att jag
tidvis var käpprätt på väg in i en av
mina depressioner där den sista varade
i ett och ett halvt år och som vanligt
kändes kronisk(den försvann när jag efter
ett år satte ut min litiumbehandling...)
Vid andra tillfällen tog mitt förtvivlade
beroende av Örn sin uttryck i desperata
tankar om idiotiska flyktförsök med hennes bil
fast jag för länge sen tappade mitt körkort
och inte hade nån körvana med denna stora
husbil och inga pengar till bensin

Otaliga gånger packade jag in mina pinaler
i bilen och körde motorn varm men kom
till slut på bättre tankar dessbättre
Efter det här övergivandet och sveket
- knappast det första - fanns det inte längre
något förhållande kvar för min del
- Du raserar ju den sista lilla tillit jag har!
snyftade jag i en våg av självmedlidande
Ja - hon lovade faktiskt flera gånger
att komma den och den dagen men sköt
sen upp och svarade bara en gång av tio
på sin telefon fast jag bönat och bett henne
att hade den väl laddad och påslagen

Jag kände mig alltså mer och mer blåslagen
och det var då min första och sista otrohet
dök upp i form av stackars lilla Ingela 44
som var sjukskriven för depression och
just hade fått sin ADHD-diagnos som hon
hela tiden framhöll som något slags försvar
förutom att hennes far förgripit sig på henne
sen hon var sex år gammal
Jag fick provsmaka hennes amfetaminmedicin

a tusen spänn för tretti tabletter och fick
en liten förmiddagskick kring Delsbo City

Jag kunde också överföra pengar via
telefonbanken till hennes konto så hon
kunde ta ut de resterande 350 kronorna
som fanns på mitt konto på banken i Ljusdal
Varpå vi köpte vin och mat för pengarna
Allt hände som i en dimma av överklighet
med en stor sorg hela tiden tyngande
mitt sinne och det är ingen ursäkt men
ett försök till förklaring till att jag svek
Örnhjärta genom att söka kroppskontakt
med Ingela

Jag hoppas historien ska frikänna mig
även om Örnhjärta inte gör det...

I vilket fall så låtsas hon även om hon
naturligtvis fört faran för HIV på tal
och jag lovat att testa mig för Ingela
kan mycket väl ha blivit smittad genom
nån våldtäckt av en karl som knullat
runt oförsiktigt i Thailand eller något
annat land med många nattfjärilar

I alla fall...för att göra en lång historia
kort så återfann jag idag plånboken!!
Vilket glädjerus fyllde mig inte då!
Jag hade fått tillbaka både plånboken
och min högt älskade och svårt
beroendeframkallande Dronning
Plånboken låg i en ryggsäck jag tagit
med in till Delsbo City för att hämta
ut två boxar ekologiskt vin från Sydafrika
på ICA(dom fanns kvar en vecka efter
beställningen) och jag hann även
mirakulöst få väg ett gratulationsbrev
till sonen Simon som fyller sexton
imorron tio minuter före sista postavgången

En dag av mirakel alltså!

Värd en sång?!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren claes fredelius med Poeter.se id #5627 innehar upphovsrätten